

kan aldeles utvivlsomt foruden at være en Fiskerihavn tillige blive en meget nyttig Tilflugtshavn. I Isvintre maa den kunne bruges paa den Maade. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men der er næppe Spørgsmaal om, at den let kan blive gjort til en Anløbshavn for de talrige Dampskibe, som gaa til Udlandet og specielt til England. Det forekommer mig at være en naturlig Ting, da det kan gøres med ringe Bekostning. Naar man fører Molen ud til 18 Fods Dybde, er det ikke store Sagen at indrette den yderste Ende af Molen saaledes, at Dampskibe i Forbifarten kunne løbe an, og jeg vil haabe, at man vil komme dertil. Den ærede sidste Taler (J. C. Christensen) fremsatte det Spørgsmaal, som ganske vist er det kildne, om det var muligt at give nogen Garanti for, at Tilsandingen ikke kom igen der. Dertil kan der kun svares, at nogen absolut Garanti kan der ikke gives, men der er saa megen Sandsynlighed, som det overhovedet er muligt at skaffe, for, at Forholdene ville blive totalt forskellige fra de nuværende, og i hvert Fald saa forskellige derfra, at man med en moderat Opmudring — thi Tilsanding finder jo Sted i enhver Havn — med en passende Udgift vil kunne holde den fri. Molen føres ud paa 18 Fods Dybde, saa at den kommer ud for Linien Gilbjerg—Nakkehoved, og man maa da antage, at Strømmens Kraft vil kunne forhindre Tilsanding i nogen overvældende Grad. Denne Anskuelse deles i Virkeligheden af Vandbygningsdirektoratet, som ellers er meget mistænksomt i saadanne Spørgsmaal og gerne vil se Sagen fra den sorteste Side, selvfølgelig for ikke at faa Bebrejdelser bag efter. Selve Vandbygningsdirektøren har den Mening, at den vil kunne holdes fri for overvældende Tilsanding, men hvor stor Tilsandingen alligevel vil blive, kan der naturligvis ikke have nogen bestemt Mening om. Blot den ikke bliver større, end at „Sandormen“ eller et lignende Fartøj vil kunne holde Havnen aaben ved visse Ugers Arbejde om Aaret, er Maalet naaet. Det ærede Medlem udtalte, at man gerne vilde give Bidrag til Anlæg af Fiskerihavne, men han ønskede, at samme Hensyn skulde vises paa Jyllands Vestkyst, som man tog her. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der næppe er nogen — jeg kan i alt Fald her tale for mit Vedkommende — som ikke ønsker at støtte Vestkystens Fiskere saa meget som muligt. Fiskerne her kunne imidlertid ikke uden videre sammenlignes med Vestkystens. Det er vanskeligt — det skal indrømmes — at

bygge en Havn her, men man møder dog betydelig større Vanskeligheder, naar det gælder at bygge Havne paa Jyllands Vestkyst, saa disse Anlæg kunne ikke sættes i direkte Forbindelse med hinanden. Her kan med en om end betydelig Bekostning saa dog med en, der kan holdes inden for rimelige Grænser, skaffes Havne baade hist og her, men paa Jyllands Vestkyst kan der ikke anlægges en Række Fiskerihavne, idet dette vilde overstige vore finansielle Evner, og een Fiskerihavn der vilde paa ingen Maade gøre den Nytte, som en Række af Havne paa de Steder, hvor de overhovedet med rimelige Udgifter kunne anlægges. Det er jo et Spørgsmaal, om de vestjydske Fiskere ikke, naar der blev bygget en Fiskerihavn, vilde sige: Vi havde tænkt os noget helt andet. Vi kunne virkelig ikke flytte fra vort Bosted for at komme i Nærheden af den Havn. Naar man saaledes skal ofre en halv Snes Millioner, hvilket det jo meget let vilde løbe op til, er det sikkert, at, hvor gerne man end vil støtte de vestjydske Fiskere, er det af finansielle Grunde langt mere betænkeligt at gaa til dette Spørgsmaals Løsning end til Løsningen af et Spørgsmaal af den Natur som det foreliggende. Men jeg skal forsikre, at for mit Vedkommende skal jeg ikke lade det mangle paa god Vilje, naar Spørgsmaalet om Støtte for de vestjydske Fiskere ved Havneanlæg kommer for. Vi maa dog heller ikke glemme, at Esbjerg Fiskerihavn er ikke en Havn som denne eller de andre Smaahavne, det er en Havn, som har krævet Millioner, og som uden Udgift for Fiskerne har bragt dem stedse større Nytte. Til den er der bragt betydelige Ofre tra Statens Side, ligesom der ogsaa ved det hele Arbejde oppe ved Limfjorden og ved Sandpumperen „Tyborøn“ og ved andre Foranstaltninger er gjort en hel Del for de jydske Fiskere. Jeg siger dette ikke for at modsige det ærede Medlem, tværtimod jeg vil takke ham for hans Tilslutning til dette Forslag, og jeg har blot villet fremhæve, hvorfor man naturligvis vil være mere betænkelig, naar der er Tale om Havne paa Vestkysten, end hvor der er Tale om disse meget smule Farvande.

C. Rasmussen: Under Finanslovens første Behandling havde jeg Lejlighed til at omtale, hvor lidt der i Virkeligheden fra Statens Side gøres for at opbjælpe Fiskeriet herhjemme, og specielt havde jeg Lejlighed til at omtale, hvor lidt man havde gjort for at hjælpe Fiskerne til tids-